linger, men man har ikke forlangt, at Taksterne skulle approberes af Ministeriet. Det vil jeg heller ikke finde nødvendigt. Derimod vil jeg overfor saadanne Ting som Vandforsyning, Elektricitetsforsyning og Sporvejsdrift mene det nødvendigt. Ogsaa det er imidlertid et fromt Ønske.

I § 9 er der ogsaa sket en lille Forandring, men jeg kan ikke se, at det fremgaar af den nuværende § 9, at Havneafgifterne maa være ens for alle. Det kan maaske siges at være en Selvfølge, men det fremgaar, saa vidt jeg kan se, ikke af Paragraffen, og jeg mener, at det maa være i Koncessionshavernes Interesse, at Havneafgifterne ere ens for alle, men der staar kun i § 9 „efter samme Takster som i St. Thomas' nuværende Havn". (Afbrydelse af *Ivar Berendsen*). Det ligger maaske i Ordet Takster, men man kunde godt forandre Taksterne for den øvrige Del af Havnen, det er der ikke noget som helst i Vejen for. Hvis det imidlertid dog fremgaar af Ordene, vil det glæde mig paa Koncessionshavernes Vegne. Jeg synes, at det er af Interesse for dem ikke at skulle betale højere Takster, end der betales i de andre Dele af Havnen.

Saa er der en Bestemmelse, som ogsaa stod i det forrige Forslag, og som jeg stadig har noget at indvende imod. Det angaar Overdragelsesbestemmelserne, som for øvrigt ere blevne bedre og skarpere. Der staar herom, at hvis Forretningen ikke gaar videre godt og ikke giver 5 pCt. i de sidste 10 Aar, skal man dække dette Tab. Jeg synes, der er noget urimeligt i, at hvis man overtager en Virksomhed, der ikke gaar videre godt, skal man betale mere for den, end man vilde gøre, hvis man overtog den, naar den florerede. Jeg glæder mig over, at Bestemmelsen om Valg af uvildige Mænd er bleven fastslaaet noget præcisere, og at Tallet skal være ulige, er meget praktisk og ligeledes Bestemmelsen med Hensyn til Konkurs. Saa er det i § 21 bestemt, at hvis Koncessionshaverne misligholde Koncessionen, kan denne ved Dom erklæres forbrudt. Jeg synes, der skulde være en Bestemmelse om, hvad der saa skal ske. Man har i Reglerne for Frihavnsaktieselskabet her i København en Bestemmelse om, hvorledes man efter Koncessionens Fortabelse kan overtage det, som foreligger, men her staar man overfor det blaa. Koncessionen er forbrudt, men hvad sker saa? Jeg synes, det var rimeligt, for ikke at faa Strid paa dette Punkt, om Staten i saa Fald fik en Berettigelse til at overtage alt, hvad Koncessionshaverne eje, Havnen og det hele, for Materialiernes Værdi efter Vurdering uden Hensyn til deres Forretningsværdi. I det hele gælder det om at faa alt præciseret saaledes, at der ikke bliver Strid, hver Gang der opstaar Vanskeligheder. Ganske vist skal Afgørelsen træffes af Finansministeren, men paa den anden Side var det ogsaa behageligt for den Finansminister, der maaske om 50 Aar skal afgøre disse Spørgsmaal, at have en bedre og bestemtere Ledetraad paa dette Punkt, end der nu gives.

Det af det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkres (Ivar Berendsen) nævnte Spørgsmaal om Opmudringspligten er et af de Spørgsmaal, der altid er Vanskeligheder ved i en Havn. Hvem skal opmudre, og hvem skal uddybe? Det kunde være præcisere ordnet, og det vilde ikke være vanskeligt, at affatte Bestemmelsen saaledes, at der ingen Misforstaaelse kom ind paa dette Sted. Det er bekendt her fra Frihavnen og mange andre Havne, hvorledes netop dette Spørgsmaal om Opmudringspligten har voldt Vanskeligheder. Saa skal jeg med Hensyn til dette Forslag af den højtærede Finansminister spørge, om den højtærede Finansminister havde noget imod, at der indkom en Paragraf om, at Betalingen ved Indløsningen kunde ske i Statsobligationer. Jeg synes, at dette maaske paa det fastsatte Tidspunkt kunde være praktisk og heldigt.

Dernæst skal jeg sige et Par Ord om de Underændringsforslag, der ere stillede af det første Mindretal. Jeg skal om det første af dem, nemlig Underændringsforslag under Nr. 2, sige, at jeg forstaar det ikke. Jeg forstod heller ikke det ærede Medlems Forklaring. Hvis man overtager Virksomheden efter Aktierne til en Kurs af mellem 100 og 125 pCt., ville Aktierne sikkert ikke staa i en højere Kurs, ellers vilde man ikke vælge at gaa den Vej. I Kursen indgaar selvfølgelig Værdien af Reservefonden. Om den ikke indgaar til sit fulde Beløb, er den dog i høj Grad medbestemmende i Kursen. Jeg gad f. Eks. vide, hvad Sukkeraktiernes Kurs vilde være i dette Øjeblik, hvis man ikke regnede med Reservefonden. Naar man overtager Aktierne, overtager man ogsaa Reservefonden, saa i den Forbindelse er Tilføjelsen derom overflødig. Men hvis man overtager det, der foreligger, efter den anden Maade, nemlig Vurderingen af uvildige Mænd med Fradrag af, hvad der er gaaet tabt ved Slid og Ælde, overtager man ikke andet end det, man ser og handler om, og alt